

20. Şubat 1886'da Mehdi (a.s.) Allah'ın kendisine müslih (ıslah eden) bir oğul vereceğini müjdelediğini ilan etmişti. Bu Müjde 1914 yılında Cemaatimizin 2. halifesi olan oğlu Hz. Mirza Beşiruddin Mahmud Ahmed'in şahsında gerçekleşti. Bu nedenle 22. Şubat günü dünya genelinde cemaatimizde "Muslih Mevud Günü" düzenlenmiştir.

Aşağıdaki yazıda Muslih Mevud'un hayatı ve hizmetleri ve Mehdi (a.s.)'ın Allah'ın kendisine bildirmesi sonucu önceden verdiği gaybi haberlerin nasıl gerçekleştiğini bulabilirsiniz.

The Ahmadiyya Gazette, Şubat 1997

(Aşağıda Musleh Mau'ood'un kerameti hakkındaki metin Sir Zafrullah Khan tarafından İngilizceye çevrilmiştir. Orijinal metin Vadedilen Mesih Hazretlerinin (s.a.v.) kerametleri, vahiyler ve rüyaları hakkındaki "Tadhkirah (İngilizce)" adlı kitaptan alıntıdır.)

20 Şubat 1886 tarihinde vadelin Mesih Hazretlerinin (s.a.v) açıklaması şöyledir: "İstediği her şeyi yapma kudretine sahip Rahman, Âlicenap, Yüce ve Övgü dolu Allah (c.c.) bana şu vahyi lütfetmiştir:

Ben senin yalvarışlarına binaen sana Rahmetimin bir işaretini ihsan ediyorum.

Ben senin yakarışlarını duydum ve senin dualarını Merhametim sonucu Kabulümle şereflendirdim ve senin yolculuğunu mübarek kıldım.

Gücün, merhametin ve Bana yakınlığın bir işareti sana bağışlandı. İnyet ve Rahmetin bir işareti ile ödüllendirilmek suretiyle sana başarı ve zaferin her türlüşünün anahtarı bahşedildi. Ey Muzaffer olan, selamet üzerinde olsun. Böylece bu Allah'ın kelamı olup, kim yaşamı arzu ederse onlar ölümün pençesinden kurtarılabileceklerdir ve mezarlarında olanlar buralardan kalkabileceklerdir; Böylece İslamiyet'in üstünlüğü ve Allah'ın kelamının itibarı insanlara beyan olunur ki, hakikat tüm bereketleri ile gelebilsin ve yalan belaları ile birlikte uzaklaşabilsin ve böylece insanlar Benim Güce Hâkim olduğumu ve arzu ettiğimi yapabildiğimi anlasınlar; Bu şekilde onlar senin yanında olduğuma inanabilsinler ve de Allah'a inanmayalar, inkâr edenler ve O'nun Dinini, Kitabını ve Kutsal Peygamber'i Muhammed'i reddedenlerle seçilmiş olan (selamet

üzerine olsun) belirgin bir emare ile yüz yüze gelsin ve günahkârlara yolları aşikâr olsun.

Sana güzel ve saf bir erkek evlat bağışlanacak olduğu için sevin.

Sana ait ve senin soyundan zeki bir oğula sahip olacaksın.

Güzel ve saf bir erkek çocuk senin konuğun olarak gelecek.

Onun adı “Emmanuel” (Allah’ın yanında) ve “Bashir” dir.

O kutsal bir ruh ile donatılmış olacak ve tüm pisliklerden müstesna kılınacaktır.

O Allah’ın ışığıdır.

O, gökten inen gibi mübarek kılınmıştır.

Fazıl onun yanı başında onun gelişine eşlik edecektir.

O yücelik, azamet ve üstün mevkii sahibi olacaktır.

Dünyaya gelip Mesihî vasıfları ve Ruhülkudüs’ün lütfu ile oraya ait birçok keşmekeşi iyileştirecektir.

O Allah’ın kelimidir, çünkü Allah’ın merhameti ve hamiyeti onu bir yücelik sözüyle yollamıştır.

O son derece akıllı, anlayışlı, yumuşak kalpli ve dđnyevi ve dini bilgiler ile dopdolu olacaktır.

O üçü dörde dđnüřtürecektir (manası sarih deđildir).

Pazartesidir, bir mübarek Pazartesi.

Bir ođlan; sevgili bir ođlan.

Evvel ve Ahir'in mazharı; Hak ve Ala'nın mazharı; sanki Allah gökten inmişçesine.

Geliři ziyadesiyle mübarek olacak ve İlahi Azmin asıl tezahürü gerçekte olacaktır.

Dikkat et! Bir nur, Allah'ın Memnuniyetinin kokusu ile sıvanmış bir nur.

Biz ruhumuzu onun içine yerleştireceğiz ve o Allah'ın gölgesinde mahfuz tutulacaktır.

Onun itibarı hızla artacak ve esaret altındakilerin kurtuluşuna vesile olacaktır.

Onun ünü dđnyanın en uç köşesine kadar ulaşacak ve insanlar onun vasıtasıyla bereketlenecektir.

İşte o zaman nefsinin temsil ettiği o yüce semavi makamına yükseltilmek üzere geri çağırılacaktır. Bunun hakkında kesin hüküm verilmiştir."

“MÜSLİH-İ MEV’UD”

Yüce Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v) İslâm’ın zeval ve buhran döneminde Mehdi’ye kutsî, takva sahibi, va’dedilmiş bir oğul bahşedileceğinin haberlerini vermişti. Onun İslâm ilâhiyatını yeniden canlandırıp güçlendirme vazifesi ile geleceğini ve İslâm’ın onun sayesinde dünya üzerinde yeniden hayat bulacağını önceden haber vermişti. Yüce Peygamberimiz (s.a.v) bu Ruh-ül Kuddüs sahibi oğulu müslih (ıslâh eden) ve va’dedilmiş olan diye adlandırdı ve onun için şöyle dedi:

"Yetezevecu ve yuvledu□ lehu"

“Va’dedilen Mesih evlenecek ve çoluk çocuk sahibi olacak.”

Bu ifade, söz konusu evliliğin sıradan bir evlilik olmayacağını ve bu vesileyle Allah’ın ona ilâhi vazifesini devam ettirmede yardımcı ve destekçi olacak çocuklar bahşedeceğinin bir deliliydi.

Hız. Peygamber’in bu müjdesi ile aynı doğrultuda ümmetinin bazı mümtaz şahsiyetleri de Va’dedilen Mesih’in ilâhi hizmetini tamamlamak üzere oğullarından birine eşsiz şan ve izzet bahşedileceğini, onun hilâfet tahtına çıkacağını önceden müjdelemişlerdi. Meşhur bir İslâm velîsi Şah Nimetullah Muhaddis Dehlevî Hazretleri ünlü bir manzumesinde gelecek olan zatın Va’dedilen Mehdi ve de Va’dedilen Mesih olacağını müjdeledi. Aynı zamanda bu va’dolunmuş zat-ı muhteremin isminin “Ahmed” olacağını, onun ilâhi idare dönemi bittiğinde bir oğlunun onun hakikî ruhanî varisi olarak onun vazifesini tamamlayacağını bildirmiştir. Yahudi töresinin sahih kitabı Tâlmüt’ta iki tane mesihin geleceğinden, sonrakinin öncekinden daha büyük olacağından ve ardından oğlunun, sonra da torununun ona halef olacağından bahsedilir.

Nitekim Va’dedilen Mesih’in zamanı ve Va’dedilen Oğul’un zuhuru gelip çıktığında Allah (c.c) Va’dedilen Mesih’e bu oğlun müjdesi hakkında onun yükselişi, ilerlemesi ve başarıları gibi daha fazla sevindirici haberler vahyetti.

Mirza Beşüriddin Mahmud Ahmet Hazretleri okul eğitimini önce Bölge İdaresi İlkokulunda, daha sonra 1898’de Talim-ül İslâm Lisesi’nde aldı. Mamafih öğrencilik hayatında kendisi alışılmış

ezber bilgiye hiç meraklı değildi ve Devlet Yüksek Eğitim sınavlarında başarı sağlayamadı. Bu onun resmî eğitiminin sonuydu. Fakat bu yalnız bir tesadüf değil aksine ilâhi mukadderatın bir mucizesiydi. Daha sonra olaylar bizzat Cenab-ı Hakk'ın onun öğretmeni olmak istediğini gösterdi. Nitekim dünya onun sadece ledünnî ve ruhanî bilgiye sahip olduğuna değil, aynı zamanda onun marifetin aslına vukufunun olağanüstü derin ve külliyetli (ki, meselâ herhangi kesbî bilgiyle donanmış halde İslâm'a saldıran çok okumuş bir bilginin, tecrübeye dayanmayan sadece akademik bir acemi olduğunu gözler önüne sererdi) olduğuna da şahit oldu. Böylece şu ilâhi vahiy de bilfiil gerçekleşmiş oldu:

“Ziyadesiyle zahirî ve batınî sırlara vakıf olacak.”

Va'd edilen Mesih hayattayken Müslih-i Mev'ud dinî hizmete karşı kuvvetli bir ihtiras geliştirmişti. Bu sebepten Va'd edilen Mesih ömrünün son günlerinde gençliğe İslâm'a hizmet için seferber olmaları çağrısını yaptığında Mirza Beşüriddin Mahmud Ahmed Hazretleri kendini öne atmış ve çok geçmeden Encümen-i Teşhîs-ül Ezhan'ı teşekkül ettirip, denetiminde dinî vaaz faaliyetlerinin yürütüldüğü aynı ismi taşıyan bir derginin yayınına başlatmıştı. Kendisi Va'd edilen Mesih'in vefatı sırasında sadece 19 yaşındaydı. Ancak o zamanlar bile muhterem kaleminden muhaliflere karşı ikna ve susturma gücü son derece yüksek cevaplar dökülüyordu. Va'd edilen Mesih (a.s.) 26 Mayıs 1908'de Lahor'da hayata gözlerini yumdu. Bu sırada Va'd olunmuş Oğul onun yatağının baş ucunda dikilerek şu andı içiyordu:

“Bütün herkes seni terketse ve yalnız ben kalsam da, yine de seni yalnız bırakmayacağım ve senin davana yapılacak tüm muhalefet ve saldırılara karşı koyacağım.”

O bu sözüne lâyıkıyla sâdık kalarak hayatı boyunca kimsenin muhalefetinden veya düşmanlığından çekinmeden daima İslâm'ın ve Ahmediyet'in yükselişi için durup dinlenmeden, azim ve sebatla çalıştı, çabaladı.

1911 yılı başlarında I. Mesihî Halife Mevlâna Nureddin Hazretleri'nin müsaadesiyle Encümen-i Ensarullah'ı kurdu. Encümen üyelerinden zamanlarının bir kısmını dinî hizmet, İslâm'ı ve Ahmediyet'i yaymak, karşılıklı dostluk, sevgi ve evrensel kardeşliği geliştirmek için bağışlamaları istendi. Bu, tebliğ ve islâh faaliyetlerine karşı büyük gayret ve ilgi doğurması açısından üstün bir başarı olarak kendini gösterdi.

Eylül 1912'de Mısır'a, oradan da Mekke'ye seyahat ederek hac farızasını yerine getirdi ve ziyareti boyunca İslâm'ı ve Ahmediyet'i va'zetmeyi sürdürdü.

Haziran 1913'de "El Fazl" gazetesini çıkarmaya başladı. Bu, cemaat için ülke haberlerinin yanı sıra eğitim-öğretim, genel kültür, tarih, vaaz ve ıslâhatla alakalı makalelerin de yayınlandığı bir gazeteydi. Bu gazete kısa bir zaman içinde sadece cemaatimiz içinde değil başkaları arasında da rağbet kazandı. I. Halife'nin vefatından sonra (r.a) sözü edilen bu gazete cemaatin ana haber organı haline geldi.

27 Mayıs 1908 günü Va'd edilen Mesih (a.s) vefat edip Hakîm Mevlâna Nureddin (r.a) cemaatin ilk halifesi seçildiğinde ona ilk biat eden kişi Hz. Mirza Beşüriddin Mahmud Ahmed oldu. I. Mesihî Halife ondan çok memnun idi ve ona karşı çok muhabbet ve hürmet beslerdi. Hastalığı sırasında onu namazları kıldırması için hep imam tayin eder ve çoğu zaman hutbe ve konuşmalarında onun ilmî zekâsından, itaat ve din hizmeti aşkından övgü ve sitayişle söz ederdi. Zaman zaman dolaylı olarak kendisinden sonra yerine onun geçmesini arzuladığını belli ederdi.

13 Mart 1914, Cuma günü I. Mesihî Halife Hz. (r.a) âhirete irtihâl etti. 14 Mart 1914'de Kadiyan Nur Mescidi'nde ikinci namazı vaktinde Ahmedîler toplanınca, kendisi bir sahabe ve Va'd edilen Mesih'in damadı olan Nevab Muhammed Ali Han Hz.'leri I. Mesihî Halife'nin vasiyetnamesini okuyup cemaatten, buna göre karar vererek bir kişiyi ona varis seçmelerini istirham etti. Bunun üzerine Mevlâna Seyit Ahsen Emruhavi, Sahipzade Beşürüddin Mahmud Ahmed'in ismini teklif etti. İlk anda Sahipzade tereddütlü ve şaşkın idi. Fakat cemaatin aşırı ısrarı karşısında, bunun Allah'ın hükmü olduğunu anladı ve Ahmedî'lerin biatlarını kabul etti. Böylece o Va'd edilen Mesih (a.s)'in II. Halefi oldu.

Yazan: Molvi Beşir Ahmed Dehlevî